
Avuția națională acumulată – element al dezvoltării economice

Prof. univ. dr. Constantin ANGHELACHE (*actincon@yahoo.com*)

Academia de Studii Economice din București / Universitatea „Artifex” din București

Conf. univ. dr. Mădălina-Gabriela ANGHEL (*madalinagabriela_anghel@yahoo.com*)

Universitatea „Artifex” din București

Drd. Maria MIREA (*mirea_maria@yahoo.com*)

Academia de Studii Economice din București

Abstract

Avuția națională reprezintă potențialul economic al unei țări. Avuția națională înglobează elementele și resursele de care dispune o țară și pe baza căreia își poate organiza activitatea de producție. Desigur, avuția națională este un element foarte important deoarece în procesul de dezvoltare o țară are nevoie de resurse proprii și atrase. Resursele proprii ale unei țări dau garanția perspectivei unei dezvoltări cel puțin corelată cu nevoile țării respective. În avuția națională sunt cuprinse bunurile materiale existente în societate, rezervele de devize și creanțele nete asupra altor țări și, din acest punct de vedere, adăugând și resursele naturale care vor intra în circuitul economic dau posibilitatea unei aprecieri reale a perspectivelor de evoluție. În acest articol, autorii încearcă să definească principalele componente ale avuției naționale, inventariind elementele pe care se construiește avuția națională. Pentru a cuantifica, avuția națională acumulată a unei țări, partea principală a acesteia, există o serie de indicatori care dau esență volumului avuției economiei naționale. În acest sens, capitalul fix constituie principala componentă a avuției naționale și aceasta este exprimată prin câțiva indicatori dintre care menționăm valoarea inițială completă, valoarea rămasă, valoarea de înlocuire. Pe baza acestor indicatori cuantificați prin relații de calcul se poate calcula pe total economie națională și în structura economiei naționale elementele importante care definesc partea acumulată a avuției naționale.

Cuvinte cheie: *avuția națională acumulată, indicator, capital fix, stoc de materiale, nivelul de trai al populației*

Clasificarea JEL: E01, E21

Introducere

Avuția națională este unul dintre indicatorii principali folosiți pentru caracterizarea potențialului economic al unei țări. Mărimea și structura avuției naționale condiționează nivelul de viață material și cultural al populației

și, în același timp, constituie condiția materială a desfășurării proceselor economice.

Aceste elemente justifică atenția care se acordă atât problemelor teoretice, cât și celor practic-metodologice, de măsurare, care privesc avuția națională. Progrese importante în acest domeniu s-au realizat, în special, prin coordonarea cercetărilor de organisme internaționale, în special de Comisia de Statistică a ONU. Cu toate acestea, măsurarea avuției naționale în statistica internațională nu are caracter unitar.

Literature review

Aisen și Veiga (2013) realizează un studiu pe 169 de țări și arată că gradele mai ridicate de instabilitate politică sunt asociate cu rate de creștere mai mici ale PIB pe cap de locuitor. Anghelache (2016) analizează și interpretează datele pe întregul interval din 1990 până în prezent referitoare la situația economico-socială a României. Anghel, Anghelache și Niță (2017) analizează, la nivelul Uniunii Europene și pe fiecare țară în parte, corelația dintre Produsul Intern Brut pe locuitor, importul, exportul și gradul de acoperire a importurilor prin exporturi, realizând, totodată și ierarhizarea statelor membre valoarea indicatorilor menționați. Anghelache, Anghel și Panait (2017) realizează o analiză privind evoluția creșterii Produsului Intern Brut în Uniunea Europeană, pe total și în comparație cu alte țări care joacă un rol important în evoluția globală a economiei, cum sunt China, SUA sau Japonia. Anghelache, Partachi and Anghel (2017) analizează considerentele economice pe baza cărora să fundamentează previzionarea creșterii economice, fiind prezentate considerații privind teoria creșterii economice, sistemul de indicatori utilizați, modelarea creșterii economice sau trendul pe baza căruia se poate analiza creșterea economică. Anghelache, Anghel și Solomon (2017) arată că problema migrației internaționale nu este doar un subiect economic, ci și unul social, cultural și politic, cu multiple implicații nu numai asupra țării de origine, ci și asupra țării primite, costurile pe care acest fenomen le implică afectând atât țările de origine, cât și țara beneficiară. Anghelache, Niță și Badiu (2016) studiază rolul remitențelor ca sursă importantă de transferuri străine către țările în curs de dezvoltare, acestea fiind considerate un mecanism financiar de dezvoltare și putând fi utilizate pentru consum sau pentru investiții. Anghelache și colab (2016) prezintă importanța utilizării modelelor econometrice pentru identificarea relațiilor de legătură dintre variabilele macroeconomice. Farole, Rodríguez-Pose și Storper (2011) studiază rolul economiei geografice, științei sociale instituționale și teoriei creșterii endogene, cu scopul de a oferi o perspectivă nouă asupra politicii de coeziune. Fleurbaey (2009) analizează diferitele abordări ale măsurării bunăstării individuale și a bunăstării sociale, care au fost luate în considerare

pentru construirea de alternative la PIB. Voigt și Moncada-Paternò-Castello (2012) cercetează accentul pus pe IMM-uri, și în special pe creșterea rapidă a acestora, în ceea ce privește strategia politică „Europa 2020”.

Metodologia cercetării, date, rezultate și discuții

1. Noțiuni privind componentele avuției naționale

Dificultățile măsurării avuției naționale sunt în mare parte generate de complexitatea deosebită a categoriei avuție națională care exprimă totalitatea resurselor materiale și spirituale de care dispune un popor la un moment dat.

În funcție de informațiile care sunt furnizate de sistemul informațional, calculul avuției naționale diferă de la o țară la alta.

În funcție de componentele care se iau în calcul rezultă, în principiu, următoarele modalități de măsurare a avuției naționale:

- avuția națională cuprinde bunurile materiale existente la un moment dat (avuția acumulată – bunurile sub formă de capital fix, stocurile de materiale, bunurile de folosință îndelungată aflate la populație);
- avuția națională cuprinde bunurile materiale existente la un moment dat (avuția acumulată) și resursele naturale (pământ, păduri, stocul de minereuri și combustibil etc.) evaluate economic;
- avuția națională cuprinde: avuția acumulată, resursele naturale și avuția spirituală (stocul de cunoștințe în producție, de cunoștințe științifice acumulate de-a lungul timpului etc.).

Evident că cea de-a treia variantă corespunde cel mai bine categoriei de avuție națională, iar un sistem al indicatorilor avuției naționale trebuie să cuprindă: indicatori ai avuției acumulate, indicatori ai resurselor naturale și indicatori ai resurselor spirituale. Grupele de mai sus cuprind indicatori care se exprimă valoric și indicatori exprimați în unități naturale. Determinarea unui indicator sintetic al avuției naționale implică exprimarea valorică a elementelor componente. În mod curent se exprimă valoric elementele care formează avuția acumulată și se determină un indicator global avuției acumulate. În general, celelalte elemente ale avuției naționale se exprimă în unități fizice și uneori sunt evaluate cu ajutorul prețurilor.

În stadiul actual, din motive practice, în calculul curent al avuției naționale sunt considerate numai bunurile nete materiale acumulate, rezervele de devize și creanțele asupra altor țări.

În calculul avuției naționale trebuie să se aibă în vedere și bunurile materiale, mijloacele de plată în devize și creanțele asupra străinilor, care reprezintă un drept asupra avuției naționale a țărilor respective.

Astfel definită, avuția națională are următoarele caracteristici fundamentale:

- *acumularea de mijloace de producție și bunuri de consum.* Avuția națională este, fundamental, rezultatul acumulării venitului național în numeroși ani. Ea este constituită din stocurile de mijloace de producție și bunuri de consum existente la un moment dat;

- *disponibilitatea.* Acest termen descrie situația bunurilor materiale care sunt disponibile pentru a fi utilizate la un moment dat; disponibilitatea se exprimă în valoarea bunurilor materiale, calculul ținând seama de uzură;

- *principiul teritorial și principiul național de calcul al avuției naționale.* Avuția națională se poate calcula după două principii:

- a) principiul teritorial – după care avuția națională cuprinde toate bunurile situate pe teritoriul țării, care aparțin statului și cetățenilor țării sau ai altor țări;
- b) principiul național – după care avuția națională cuprinde bunurile materiale colective și private de naționalitatea țării și care se găsesc situate pe teritoriul țării sau în străinătate; bunurile țărilor străine situate pe teritoriul național sunt deci excluse din calcul.

Pe baza acestor considerente, recomandările pe plan internațional privind determinarea volumului, compoziției și reproducerii avuției naționale cuprind următorii indicatori:

- Bunuri materiale din sfera producției
- Bunuri de capital fix (fonduri fixe)
- Stocuri
- Bunuri durabile de consum ale menajelor
- Bunuri materiale aflate pe teritoriul țării
- Distincția între bunurile materiale ale țării și cele ale altor țări
 - Bunuri materiale ale țării pe teritoriul altor țări
 - Bunuri materiale ale altor țări pe teritoriul național
 - Bunuri materiale ale țării
- Active și pasive financiare
 - Active care măresc avuția națională (rezerve de devize; creanțe asupra străinilor)
 - Pasive care diminuează avuția națională (rezerve de monedă națională deținută de alte țări; obligații față de țările străine)
- Avuția națională acumulată a țării

Componentele avuției naționale sunt calculate pe forme de proprietate, pe ramuri ale economiei naționale și pe categorii de menaje.

Bunurile de capital fix și stocurile din toate sectoarele, indiferent de forma de proprietate, sunt determinate prin mecanisme contabile și statistice, recomandându-se utilizarea mai multor surse de date.

În cazul bunurilor care aparțin țării, dar sunt situate pe teritoriul altor țări, evaluarea de bază se face la prețurile pieței în moneda corespunzătoare. Trecerea în moneda țării proprietară a bunurilor se face cu ajutorul ratei de schimb în vigoare la data evaluării. Pentru evaluarea acestor bunuri materiale în prețurile constante ale anului de bază se poate considera valoarea reală a anului de bază ca fiind egală cu valoarea reală a anului pentru care se face calculul sau se poate utiliza raportului între prețurile reale și cele constante ale bunurilor materiale analoage de pe teritoriul țării.

Bunurile materiale situate pe teritoriul țării, dar aparținând altor țări sunt evaluate de aceeași manieră.

Rezervele de devalua, creanțele asupra străinilor sunt calculate în moneda națională, cu ajutorul ratei de schimb în vigoare la data calculului.

2. Principalii indicatori ai avuției naționale acumulate

Caracterizarea statistică a avuției naționale acumulate presupune calcularea și analiza unor indicatori cu ajutorul cărora să se evidențieze mărimea, structura, dinamica, eficiența componentelor acesteia.

Capitalul fix constituie principala componentă a avuției naționale acumulate. Cuprinde bunuri materiale care se folosesc un timp îndelungat, păstrându-și, în același timp, forma fizică inițială. Conform practicii statistice și contabile, sunt considerate bunuri de capital fix numai acele bunuri materiale care au o durată de întrebuințare mai mare de un an și o valoare de inventar mai mare de un anumit plafon valoric.

Informațiile privind bunurile care formează capitalul fix stau la baza caracterizării unor aspecte esențiale care privesc: potențialul tehnic al economiei naționale, al ramurilor, în profil teritorial; dotarea tehnică a muncii; eficiența utilizării capitalului fix etc.

Caracterizarea statistică a capitalului fix la nivel macroeconomic presupune determinarea unor indicatori care evidențiază: volumul, structura, dinamica, starea fizică și mișcarea capitalului fix.

Volumul capitalului fix poate fi măsurat prin intermediul a două grupe de indicatori: indicatori în unități fizice și indicatori în unități valorice. Indicatorii în unități fizice sunt utilizați pe categorii de bunuri. Pe baza indicatorilor în unități fizice nu se poate calcula un indicator sintetic care să reflecte volumul dintr-o ramură sau pe ansamblul economiei naționale. Pentru aceasta este necesară exprimarea cu ajutorul unor indicatori valorici. Evaluarea bunurilor de capital fix asigură posibilitatea determinării volumului valoric, a structurii și mișcării acestora, precum și corelarea capitalului fix cu alți indicatori macroeconomici.

Bunurile de capital fix pot fi exprimate în valoare inițială completă, valoare rămasă sau valoare de înlocuire.

Valoarea inițială completă (VIC) (valoare de inventar sau de înregistrare) – reprezintă totalitatea cheltuielilor făcute cu construirea sau achiziționarea, transportul și punerea în funcțiune a capitalului fix. Valoarea inițială completă servește la cunoașterea volumului valoric al capitalului fix de care dispune o unitate, ramură sau economia națională, indiferent de starea fizică a acestuia. Pe baza ei se caracterizează dinamica și structura capitalului fix, se calculează amortizarea și se analizează eficiența folosirii acestuia. Valoarea inițială completă se modifică odată cu recalcularea acestora sau executarea unor lucrări suplimentare.

Valoarea rămasă (VR) exprimă partea din valoarea inițială care nu a fost încă transferată asupra producției prin intermediul amortizării. Se stabilește ca diferență între valoarea inițială și amortizarea calculată până în momentul calculului. Valoarea rămasă stă la baza analizei concordanței dintre valoarea scriptică a capitalului fix și starea tehnică a acestuia. Prin intermediul ei se caracterizează starea fizică și eficiența folosirii capitalului fix, se fundamentează durata posibilă de funcționare și obiectivele din domeniul investițiilor etc.

Valoarea de înlocuire (VI) se stabilește cu ocazia reevaluării capitalului fix, acțiune efectuată periodic, pentru a pune de acord valoarea la care figurează în evidență și prețurile în vigoare în momentul reevaluării. Cu ocazia reevaluării se stabilesc valori de inventar unitare pentru toate elementele de capital fix de același fel, indiferent de momentul punerii în funcțiune.

Valorile la care pot fi exprimate bunurile de capital fix evidențiază volumul valoric al acestora la un moment dat, deci sub formă de stoc. În analiza de tip economic, capitalul fix se corelează cu indicatorii care se referă la o perioadă de timp (indicatori de flux) – PIB, venitul național etc. Ca urmare, este necesară calcularea valorii medii anuale a bunurilor de capital fix.

Valoarea medie anuală de inventar a bunurilor de capital fix ($\bar{F}$) se calculează ca medie aritmetică a valorilor lunare (VIC_t):

$$\bar{F} = \frac{\sum_{t=1}^{12} VIC}{12} \quad (1)$$

sau

$$\bar{F} = VIC_I + VMI - VME, \quad (2)$$

în care:

VIC_I – valoarea de inventar a capitalului fix existent la începutul anului;

VMI – valoarea medie anuală a intrărilor;

VMF – valoarea medie anuală a ieșirilor.

Valoarea medie anuală rămasă (FR) se calculează cu relația:

$$\overline{FR} = \overline{F} \frac{VR_1 + VR_2}{VIC_1 + VIC_2}, \quad (3)$$

în care:

VR_1 și VR_2 – valoarea rămasă a bunurilor de capital fix la începutul, respectiv sfârșitul anului;

VIC_1 și VIC_2 – valoarea de inventar a bunurilor de capital fix existente la începutul, respectiv sfârșitul anului.

Structura bunurilor de capital fix se calculează și se analizează în funcție de diferite criterii de grupare a acestora.

După locul unde funcționează, capitalul fix se separă pe ramuri ale economiei naționale, asigurând posibilitatea caracterizării potențialului tehnic al ramurii, modificările intervenite în structura pe ramuri, înzestrarea tehnică a muncii și eficiența utilizării capitalului fix pe ramuri etc.

După durata de serviciu, capitalul fix se poate clasifica în mai multe grupe. Pentru analiza macroeconomică sunt esențiale următoarele: bunuri de capital fix în funcțiune, la care durata de serviciu consumată este sub durata normată de serviciu și bunuri de capital fix la care durata de serviciu consumată este peste durata de serviciu normată.

Structura bunurilor de capital fix se calculează și se analizează în funcție de diferite criterii de grupare a acestora.

Structura bunurilor de capital fix după vârstă este deosebit de importantă pentru fundamentarea programului de investiții. Aceasta deoarece bunurile de capital fix nerecuperate integral sunt, de regulă, uzate moral, fapt ce impune înlocuirea lor, pe calea investițiilor.

Starea fizică a capitalului fix este caracterizată în special cu ajutorul indicatorilor care exprimă gradul de uzură sau starea de utilitate.

Indicatorul uzurii (I_{uz}) exprimă proporția dintre uzura bunurilor de capital fix și valoarea de inventar a acestora:

$$I_{uz} = \frac{UZ}{VIC} \times 100 \quad (4)$$

în care:

UZ – uzura capitalului fix (exprimată prin nivelul amortizării acestuia). Indicatorul stării de utilitate (I_{SUT}) reflectă proporția bunurilor de capital fix la valoarea rămasă în valoarea de inventar a acestora la un moment dat:

$$I_{SUT} = \frac{VR}{VIC} \times 100 \quad (5)$$

sau

$$I_{SUT} = 100 - I_{UZ} \quad (6)$$

Indicatorii stării fizice a capitalului fix se calculează pe total economie și pe ramuri. Informațiile furnizate servesc la fundamentarea programului de investiții, la analiza eficienței folosirii capitalului fix.

Nivelurile celor doi indicatori și modificările în timp ale acestora sunt expresia mișcării bunurilor de capital fix, respectiv a punerii în funcțiune și ieșirii (scoaterii) din funcțiune a bunurilor de capital fix. În cazul statisticii macroeconomice, intrările se măsoară prin indicatorul de înnoire, iar ieșirile prin indicatorul scoaterii din funcțiune.

Indicatorul înnoirii se calculează prin raportarea valorii capitalului fix pus în funcțiune în cursul anului la fondurile fixe existente la sfârșitul anului, exprimate, de asemenea, la valoare de inventar.

Indicatorul scoaterii din funcțiune se determină raportând valoarea de inventar a bunurilor de capital fix scoase din funcțiune în cursul anului la valoarea de inventar a celor existente la începutul anului.

Volumul valoric al capitalului fix pus în funcțiune este condiționat de totalul investițiilor efectuate, exprimate statistic prin indicatorul investiții brute, de durata de execuție, precum și de structura tehnico-materială a acestora (investiții pentru utilaje, investiții concretizate în lucrări de construcții montaj, în lucrări geologice și de foraj etc.).

3. Stocurile de materiale sunt formate din mijloacele materiale circulante din unitățile economico-sociale, gospodăriile populației, dar și din rezervelor materiale de stat.

Volumul mijloacelor materiale circulante se determină pe baza datelor privind stocurile de materiale existente în momentul pentru care se face calculul. Calculul se face atât pe ramuri, cât și la nivelul întregii economii naționale, în unități fizice și în expresie valorică. Sursele de date folosite sunt, în principal, bilanțurile contabile și recensămintele stocurilor de materiale.

Cuprinderea mijloacelor circulante în averea națională necesită evaluarea acestora în formă bănească. La evaluare trebuie îndeplinite următoarele condiții:

- asigurarea concordanței, din punctul de vedere al evaluării dintre venitul național creat și cel utilizat, deoarece în sursele de date contabile, stocurile sunt exprimate în diferite prețuri, în funcție de stadiul parcurs în cadrul procesului de producție. Nivelul stocurilor trebuie evaluat în prețurile în care se evaluează producția;
- asigurarea comparabilității prețurilor cu ajutorul indicilor de prețuri.

În practica statistică, precum și în analiza macroeconomică, stocurile de materiale se clasifică după diferite criterii:

- după ramura economiei naționale în care există, se determină structura pe ramuri a stocurilor de materiale și gradul în care stocurile existente în fiecare ramură satisfac cerințele producției;

- după faza (stadiul) în care se află, stocurile de materiale se clasifică în:
- o stocuri pentru producție (materii prime, materiale, combustibil, ambalaje, obiecte de inventar de mică valoare și scurtă durată, piese de schimb etc.);
 - o mijloace materiale în producție (producție neterminată, semifabricate);
 - o mijloace materiale în sfera circulației (produse finite).

Structura calculată după acest criteriu – ținând seama de specificul ramurii – oferă informații privind asigurarea procesului de producție cu mijloace materiale circulante, dă posibilitatea analizei stocurilor în raport cu nivelul prevăzut de normative etc;

- după fondul de acoperire și conținutul lor material, stocurile de materiale se clasifică în stocuri din activitatea curentă și stocuri pentru investiții.

4. Bunurile de folosință îndelungată și cu durată medie de folosință cuprind acele bunuri care sunt destinate să satisfacă pe o durată mai mare de un an diferite cerințe materiale și spirituale ale populației și care sunt cumpărate din rețeaua comercială, confecționate cu mijloace proprii sau dobândite din alte surse de populație.

Volumul acestor bunuri se determină în unități fizice și valorice, pe categorii și în expresie valorică pe total, aceasta permițând includerea lor în indicatorul care exprimă averea națională acumulată (locuințe, autoturisme, televizoare, aparate de radio, frigidere, mobilă etc.).

Sursele de date care stau la baza determinării valorii bunurilor acumulate de populație sunt în funcție de categoria de bunuri pentru care se face calculul.

Astfel, în cazul clădirilor și autoturismelor, bunuri asigurate prin efectul legii, există o evidență curentă riguroasă la organele financiare privind numărul și valoarea acestora.

Numărul aparatelor de radio și al televizoarelor existente la populație se poate determina pe baza evidenței de la organele de poștă și telecomunicații.

Pentru celelalte bunuri de folosință îndelungată (frigidere, mobilă, mașini de cusut, mașini de gătit etc.), informațiile se pot obține pe baza unor cercetări selective privind existența acestora la un eșantion reprezentativ de familii, date care sunt extinse pentru întreaga populație. Datele obținute prin cercetarea selectivă de viață normată a bunurilor evaluate. Bunurile de

folosință îndelungată și cu durată medie de folosință sunt evaluate la valoarea de procurare sau cumpărare (inițială), se actualizează având în vedere vânzările prin rețeaua comercială și durata medie de folosință; sunt evaluate la valoarea de procurare sau cumpărare (inițială) și la valoarea rămasă finală.

Problema includerii în practică a bunurilor de folosință îndelungată și cu durată medie de folosință în calculele de avuție națională este o problemă dificilă, care nu are o rezolvare unitară în statistica internațională. Aceste produse, deoarece sunt folosite o perioadă mare de timp, ar trebui să fie incluse la acumulare, iar la consumul anual al populației o cotă corespunzătoare uzurii anuale. Determinarea uzurii este însă dificilă și de aceea bunurile de folosință îndelungată sunt cuprinse în consumul populației în anul când au fost cumpărate. Construcțiile de locuințe efectuate de populație se cuprind însă în calculul acumulării, iar în consumul populației, numai mărimea uzurii anuale.

Indicatorii care exprimă bunurile acumulate de populație au un rol deosebit și în caracterizarea nivelului de trai al populației.

Mijloacele financiar-valutare reprezintă soldul dintre creanțele (drepturile) și angajamentele (obligatiile) externe ale unei țări față de alte țări la un moment dat (la sfârșitul anului pentru care se face calculul).

Dacă drepturile sunt mai mari decât obligațiile, soldul acestora mărește avuția națională, iar dacă sunt mai mici, în mod evident soldul diminuează avuția națională.

Mijloacele financiar-valutare se determină pe baza balanței creanțelor și angajamentelor externe, în care sunt evidențiate creanțele și angajamentele, pe elementele componente, la începutul și sfârșitul anului, precum și soldul fiecăruia dintre elemente.

Concluzii

Din studiul efectuat de autori rezultă că avuția națională este elementul determinant al potențialului de dezvoltare economico-socială a unei țări. În al doilea rând, se subliniază componentele evoluției naționale, cu precizarea elementelor definitorii și a efectului pe care fiecare element al avuției naționale îl are asupra resurselor și, pe cale de consecință, a evoluției social-economice a unei țări. Indicatorii prezentați care asigură caracterizarea avuției naționale acumulate sunt cei mai importanți deoarece valoarea inițială completă, valoarea rămasă și valoarea de înlocuire prin formularea acestora în funcții (ecuații, formule) oferă perspectiva unei analize concrete a elementelor definitorii ale avuției naționale.

Bibliografie

1. Aisen, A. and Veiga, F.J. (2013). How does political instability affect economic growth?. *European Journal of Political Economy*, 29 (3), 151-167
2. Anghel, M.G., Anghelache, C. and Niță, G. (2017). *Analysis of the influence international trade on economic growth in the European Union*, Romanian Statistical Review, Supplement, 5, 170-184
3. Anghelache, C., Anghel, M.G. and Panait, M. (2017). The Main Developments and Perspectives of the European Union. *Romanian Statistical Review*, 2, 57-79
4. Anghelache, C., Partachi, I. and Anghel, M. G. (2017). *Forecasting economic growth*, Economica, Scientific and Didactic Journal, XXIV, 2 (100), 147-152
5. Anghelache, C., Anghel, M.G. and Solomon, A. G. (2017). *The Effect of Migration on Labor Resources*, International Journal of Academic Research in Accounting, Finance and Management Sciences, 7 (3), 6-13
6. Anghelache, C. (2016). *România 2016. Starea economică*, Editura Economică, București
7. Anghelache, C., Niță, G. and Badiu, A. (2016). Migrants remittances – an important and stable source of external funds, in the economic development of a country, *Romanian Statistical Review, Supplement*, 12, 83-90
8. Anghelache, C. și colab. (2016). *General aspects regarding the concept of economic growth*. *Romanian Statistical Review, Supplement*, 10, 67-70
9. Farole, T., Rodríguez-Pose, A. and Storper, M. (2011). Cohesion Policy in the European Union: Growth, Geography, Institutions. *Journal of Common Market Studies*, 49 (5), 1089–1111
10. Fleurbaey, M. (2009). Beyond GDP: The Quest for a Measure of Social Welfare. *Journal of Economic Literature*, 47(4), 1029-1075
11. Voigt, P. and Moncada-Paternò-Castello, P. (2012). Can Fast Growing R&D-Intensive Smes Affect the Economic Structure of the Eu Economy?: A Projection to the Year 2020. *Eurasian Business Review*, 2 (2), 96–128